

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14.04.1983, sp. zn. 1 Tz 6/83, ECLI:CZ:NS:1983:1.TZ.6.1983.1

Číslo: 2/1985

Právní věta: Součástí řízení je i rozhodování o trestu. Nejde tedy o řízení o přečinu ve smyslu § 314d odst. 2 tr. ř., jestliže samosoudce vyhlásí rozsudek, jímž se obviněný uznává vinným přečinem, ale ukládá se mu souhrnný trest i za sbíhající se trestný čin, jímž byl obviněný uznán vinným předchozím rozsudkem, který vynesl samosoudce. V takovém případě nemůže samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, i kdyby se obviněný a prokurátor po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 14.04.1983

Spisová značka: 1 Tz 6/83

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přečiny, Rozsudek zjednodušený

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314d odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil výrok o trestu v rozsudku okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 20. července 1982 sp. zn. 4 T 401/82 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Mladé Boleslavi z 20. července 1982 sp. zn. 4 T 401/82 byl obviněný F. M. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se dopustil tím, že dne 6. dubna 1982 v pozdních nočních hodinách v restauraci Hrozen v Mnichově Hradišti odcizil pánskou bundu a poškodil tím B. K. o částku 600,- Kčs.

Podle § 202 odst. 1 a § 35 odst. 2 tr. zák. mu byl uložen souhrnný trest nápravného opatření v trvání 10 měsíců se srážkou 10 z odměny za práci náležející obviněnému ve prospěch státu. Současně byl zrušen výrok o trestu týkající se obviněného F. M. v rozsudku okresního soudu v Mladé Boleslavi z 8. června 1982 sp. zn. 4 T 369/82.

Proti tomuto rozhodnutí podal ve lhůtě šesti měsíců generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného. Uvedl v ní, že trest nápravného opatření lze uložit jen pachateli, který spáchal trestný čin s nižším stupněm nebezpečnosti pro společnost a zpravidla ještě nebyl trestán a jehož způsob života odůvodňuje předpoklad, že ke splnění účelu postačí uložení trestu tohoto druhu. Vzhledem k tomu, že obviněný se dopustil trestné činnosti jako recidivista, lze učiniti závěr, že výrokem o trestu nápravného opatření u obviněného F. M. nemůže být splněn účel trestu, ani pokud jde o nápravu obviněného ani pokud jde o působení na ostatní členy společnosti. Trest, který byl obviněnému uložen, je proto ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost, k poměrům pachatele a je i ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Nejvyšší soud ČSR na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní prokurátor v Mladé Boleslavi podal okresnímu soudu v Mladé Boleslavi návrh na potrestání pro přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., neboť obviněný způsobil na cizím majetku škodu nepřevyšující 1 500,- Kčs tím, že se zmocnil pánské bundy patřící B. K. a způsobil mu škodu nejméně 600,- Kčs. Současně učinil návrh, aby byl vydán trestní příkaz s trestem 6 týdnů odnětí svobody s podmíněným výkonem a peněžitý trest 1000,- Kčs.

Okresní soud nařídil hlavní líčení a uznal obviněného vinným přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

V tomto směru shledává Nejvyšší soud ČSR tento výrok rozsudku v souladu se skutečným stavem věci i zákonem.

Výrok o trestu, který byl tímto rozsudkem uložen obviněnému, je však nezákonný. Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se okresní prokurátor i obviněný vzdali odvolání, byl vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Nejvyšší soud ČSR shledal porušení zákona i v ustanovení § 314d odst. 2 tr. ř. Ze znění tohoto zákonného ustanovení plyne, že v řízení o přečinu může samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, jestliže po vyhlášení rozsudku se prokurátor a obviněný vzdali odvolání. Zjednodušený písemný rozsudek neobsahuje odůvodnění. V souzeném případě samosoudkyně ukládala souhrnný trest za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a přečin podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. za současného zrušení výroku o trestu v rozsudku samosoudce okresního soudu v Mladé Boleslavi z 8. června 1982 sp. zn. 4 T 369/82. Nemohla proto vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, neboť součástí řízení je i rozhodování o trestu. Takovýto postup by byl zákonný jen v tom případě, kdyby souhrnný trest byl ukládán k přečinu a nikoli k trestnému činu. Nejvyšší soud ČSR proto vyslovil porušení zákona i v ustanovení § 314d odst. 2 tr. ř. nad rámec stížnosti pro porušení zákona.